

بکارگیری روش سل-ژل پلیمری در تهیه نانوساختارهای پروسکایتی LaNi0.6Fe_{0.4}O₃ و LaNiO

فرزانه عزیزی*'، کاوه ارزانی'، مرتضی تمیزیفر'، سعید باغشاهی' و ارسیا خانفکر'

۱- دانشکده مواد و متالورژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران
 ۲- دانشکده مواد، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران
 ۳- دانشکده مواد، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

تاریخ ثبت اولیه: ۱۳۹۱/۰۶/۰۲، تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۳۹۱/۰۹/۰۸، تاریخ پذیرش قطعی: ۱۳۹۱/۱۲/۰۲

چکیدہ

نانوساختارهای پروسکایتی LaNiO₃ Ge_{0.4}O₃ و LaNiO₃ از طریق روش سل-ژل پلیمری و با بکارگیری نیتراتها، اسید سیتریک و اتیلن گلیکول به عنوان پیش ماده بدست آمدند. تجزیه حرارتی نانوپودرهای حاصله با استفاده از آزمایش آنالیز حرارتی افتراقی و توزین حرارتی انجام گرفت. فازهای موجود در آن با کمک پراش اشعه ایکس و خواص ریزساختاری آن توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی بررسی شد. تشخیص و بررسی مورفولوژی پودر و همچنین اندازه ذرات آنها توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری انجام گرفت. تشخیص نیمه رسانایی نوع الکترون (n) و حفره (p) نمونهها، با استفاده از روش استاندارد چهار نقطهای بدست آمد. نتایج بررسی پودر نشان میدهد که پیش ماده تا دمای ^C مک² کاملا تجزیه شده است و ساختارهای پروسکایتی با فرمول عمومی ABO₃ و اندازه ذرات نانو به طور کامل تشکیل شده است و همچنین حضور نیکل مانع رشد دانه در سیستم شده است. اندازه ذرات نیز با جایگزینی آهن افزایش یافته است. لمخار داده شده برای ABO₃ رمیوه در آل و نیمه رسانایی آن نیز از نوع حفره (p) است که مشابه ساختار عماری داده.

و*اژههای کلیدی*: پروسکایت، سل-ژل پلیمری، نیکل، نانوساختار.

۱– مقدمه

اکسیدهای پروسکایتی با فرمول عمومی ABO3، (A یک قلیایی، قلیایی خاکی و یا فلز لانتانیدی با عدد همسایگی ۱۲ و B یک فلز انتقالی با عدد همسایگی ۶ است) به دلیل خواص ذاتی جذابشان مورد بررسیهای فراوانی قرار گرفتهاند [۳–۱]. جانشینی جزئی 'B در مکان B باعث ایجاد نقایصی از جمله کمبود اکسیژن در سطح می گردد و خواص کاتالیستی و حسگری را تحت تاثیر قرار میدهد. چنانچه دو جزء به طور همزمان در مکان B وارد شوند و

هر دو فعال باشند، خواص قابل توجهی ملاحظه می شود، زیرا هر یک از دو جزء در مراحل متفاوت واکنش شرکت می کنند [۴،۵]. ساختار LaNiO₃ به عنوان یک عضو فعال از خانواده پروسکایتها، کاربردهای بسیاری از جمله پیل سوختی [۶]، فروالکتریک، فیلم نازک رسانا، فتوکاتالیست سوختی [۶]، فروالکتریک، فیلم نازک رسانا، فتوکاتالیست منظور بدست آما، حسگر [۹] و الکترود [۱۰] دارد. به منظور بدست آوردن مواد حسگر گازی کاربردی و ارزشمند، محققان در زمینه حسگر و کاتالیست دریافتند که جایگزینی آهن توسط نیکل نه تنها هدایت و پاسخ حسگری را زیاد می کند بلکه، پایداری حرارتی LaNiO₃ را

^{*} **عهدهدار مکاتبات:** فرزانه عزیزی

نشانی: تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، دانشکده مهندسی مواد

تلفن: ۴۴۸۶۸۴۷۵-۰۲۱، دورنگار: ۲۲۷۴۴۸۲۵-۲۱۰، پست الکترونیکی: azizi.farzaneh@ymail.com

JR

روش تهيه	ماده مورد تحقیق	محقق		
ميكرو امولسيون معكوس	LaNiO ₃	آمان و همکاران (۲۰۱۱) [۲۱]		
سنتز احتراقی محلول (نیترات مواد با سوربیتول)	LaBO ₃ (B = Mn, Fe, Co)	ضیائی آزاد و همکاران (۲۰۱۱) [۲۲]		
سنتز احتراقی (نیترات مواد با اوره)	LaNiO ₃	سیلوا و همکاران (۲۰۱۱) [۲۳]		
سنتز خود احتراقی با گلیسین	LaNiO ₃	هوانگ و همکاران (۲۰۱۲) [۲۴]		
سل-ژل با پلی وینیل الکل	LaNiO3	سونگپراسیت و همکاران (۲۰۱۲) [۲]		
سل ژل با اسید سیتریک	LaNiO ₃	پرنیگز و همکاران (۲۰۱۲) [۲۵]		

جدول ۱: برخی از روشهای تولید LaNiO₃

در این تحقیق با استفاده از روش سل-ژل پلیمری و بکارگیری اسید سیتریک و اتیلن گلیکول در کنار پیش مادههای نیتراتی، ساختارهای پروسکایتی LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃ و LaNiO₃ با اندازه ذرات در حد نانو تهیه شد. سپس ریزساختار و مورفولوژی ترکیبات بدست آمده مورد بررسی قرار گرفت.

۲- فعالیتهای تجربی

نانوپودرهای پروسکایتی LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃ و LaNiO و LaNiO در این تحقیق با استفاده از روش سل-ژل پلیمری سنتز شددند. مقادیر استوکیومتری مواد اولیه از قبیال هگزاهیدرات نیترات نیکل، AG(NO₃).6H₂O، پلی هیدرات هگزاهیدرات نیترات نیکل، Ni(NO₃).6H₂O، پلی هیدرات نیترات فریک، GH₂O(NO₃).9H₂O، و اسید سیتریک که همگی از محصولات شرکت مرک آلمان هستند، بعد از توزین، به ترتیب در آب دیونیزه حل شدند. نسبت مولی اسید سیتریک به مجموع کاتیونهای فلزی، ۲:۱ و نيز افزايش مي دهد [١١،١٢]. همچنين هـدايت الكتريكي LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃ به عنوان یک ترکیب بهینه، از هدایت الکتریکی LaFeO₃ و LaNiO₃ در دماهای بالا بیشتر است و در بالاتر از C° ۱۰۰۰ تا حدودی رفتار فلزی نیز پیدا می کند [۱۳]. LaNiO ساختاری پروسکایتی از نوع رمبوهدرال دارد و یک فلز پائولی پارامغناطیس، با هدایت الکتریکی بالا در دمای اتاق است که تقریبا در بالاتر از ℃ ۸۵۰ ناپایدار است [۱۴]. ترکیب مشابه آن یعنے LaFeO₃ با ساختار پروسکایتی اورترومبیک یک عایق است. هر دو ماده خواص نیمه رسانای نوع p را در هوا از خود نشان میدهند، بطوریکه جذب اکسیژن هـدایت ایـن مواد را به دلیل افزایش غلظت حفرات، که مهمترین عامل حامل بار در نیمه رساناهای نوع p هستند، افزایش میدهد [17]. به خوبی دریافت شده است که خصوصیات مواد به روش آمادهسازی آنها وابسته است. علی رغم اینکه سنتز پودر LaNiO₃ از طریق واکنش حالت جامد یک روش مرسوم است، اما دمای کلسیناسیون بالا موجب زینتر شدن و تجمع ذرات و در نهایت عدم دستیابی به خواص ویژه این ماده می شود. در حالیکه LaNiO₃ تهیه شده به روش سل-ژل، به علت دمای نسبتا پایین سنتز، نسبت سطح به حجم و خواصی همچون حساسیت گازی را در ماده افزایش می دهد [۷،۹،۱۵]. در روش سل-ژل پلیمری، یک هیدروکربوکسیلیک اسید مثل اسید سیتریک به همراه یک پلی هیدروکسیل الکل مانند اتیلن گلیکول و یون های فلزی وارد واکنش می گردند که منجر به تولید یک سل همگن می شود. از مزایای این روش، عدم نیاز به دماى كلسيناسيون بالا، اجازه كنترل دقيق استوكيومترى، قابلیت تولید مجدد، همگنی بالا، کنترل مورفولوژی خوب ذرات، تولید ذرات فعال با اندازه در حد نانو و کاهش زمان توليد مياشد. به علاوه در اين روش، برخلاف روش سل-ژل سنتی، از آب به عنوان یک حلال استفاده می شود که مشکلات کنترل رطوبت را رفع نموده است [۱۸-۱۶]. اخیرا بررسیهای چشمگیری جهت بهینهسازی تولید یودر LaNiO₃ با توجه به کاربردهای این ماده بخصوص به عنوان مانع تشکیل کک در صنایعی از جمله تولید متان صورت گرفته است [۱۹،۲۰]. فهرست تعدادی از این یژوهشها در جدول ۱ آورده شده است.

موقعیت B، ۱:۱ تعیین شد [۱۱]. اتیلن گلیکول به محلول مخلوط که در دمای C^o ۸۰ بوسیله جریان مغناطیسی دائم در حال همزدن بود برای بدست آمدن سل اضافه شد. هیچ رسوبی در طول پروسه گرمایش مشاهده نشد. سپس مخلوط حاصله در C^o ۱۳۰ در شیشه ساعت خشک شد. ماده بدست آمده در کوره و در دمای C^o ۷۵۰ برای ۴ ساعت کلسینه شد [۲۱،۲۶]. در نهایت پودر نرم سیاه رنگی حاصل شد که در هاون عقیق ساییده شد. فلوچارت مراحل سنتز پودرها در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱: فلوچارت مراحل سنتز پودرهای LaNi0.6Fe0.4O3 و LaNiO3.

مقداری از ژلهای خشک شده قبل از پخت تحت آنالیز حرارتی و توزین حرارتی (STA 409 PC LUXX) با سرعت گرمایشی ۲۰ ۳ قرارگرفت تا از کافی بودن دما و زمان کلسیناسیون اطمینان حاصل شود. شناسایی فازهای موجود و بررسی ریزساختار پودرهای سنتز شده توسط دستگاه پراش اشعه ایکس ENDEAVOR مدل D4 با لامیپ ۲۵ ۸۲ ۸۰ ۸۰ میکروسیکوپ الکترونی وبشیی برا لامیپ ۲۰ ۲۰ میکروسیکوپ الکترونی عبوری (Philips-EM-208) و میکروسیکوپ الکترونی عبوری الکتریکی از طریق حفره یا الکترون) قرصهای پرس شده از پودرها، در دمای 2° ۲۴ و با استفاده از روش استاندارد

چهار نقطهای (Four Point Prob) توسط دستگاه چهار نقطهای (Four Point Prob) توسط دستگاه (FPP 5000 USA بدست آمد. میانگین اندازه کریستال توسط فرمول شرر، $D=k\lambda/\beta Cos\theta$ ، محاسبه می شود، که له میانگین اندازه کریستال، K، ثابت شرر و برابر با ۲/۸۹، له طول موج اشعه X و برابر با ۲۵۲۲ nm ۲۵/۱۵۴۲ عرض پیک در نصف شدت ماکزیمم (FWHM) و θ زاویه پراش است.

۳- نتايج و بحث

۲-۱- نتایج آنالیز حرارتی همزمان

به منظور اطمینان از دما و زمان در نظر گرفته شده جهت سنتز پودرها، نمونه مرجع LaNiO₃ تحت آنالیز حرارتی قرار گرفت. نتایج این آنالیز در شکل ۲ نشان داده شده است. تغییرات اولیه در نمودار DTA از حدود ۶۰ تا °C میتواند مربوط به از بین رفتن رطوبت و آب بین ساختاری باشد که متناظر با کاهش وزنی آرام در نمودار TG نیز می اشد. این محدوده همراه با یک پیک گرماگیر کوچک و پهن در دمای حدود C° ۱۱۰ در منحنی DTA است. تحولات مجدد و ادامه کاهش وزن در منحنی TG با شیب بسیار تندی رخ میدهد که به ترتیب شامل دو پیک گرماگیر و گرمازا میباشد. پیک گرماگیر مشاهده شده در منحنی DTA در دمای C° ۲۳۵ میباشد که به گسسته شدن زنجیرههای گروههای آلی نسبت داده میشود. تحول بعدى كه به احتمال زياد مربوط به تجزيه نيتراتها و تشکیل اکسیدهای اولیه پروسکایتها است، دارای یک پیک گرمازای تیز در دمای C° ۲۸۰ مے باشد. همچنـین آغاز تشکیل ساختار پروسکایت LaNiO₃ میتواند از این مرحله به بعد باشد که البته با یک پیک گرمازا در °C همراه است و بر این اساس کاهش وزن تا دمای °C ۹۳۰ در نمودار TG با شیب ملایمی ادامه می یابد. در دمای C° ۸۳۰ یک پیک گرمازای کوچک در منحنی DTA مشاهده می شود که می تواند به تجزیه پروسکایت LaNiO₃ مربوط باشد. تغییرات مشاهده شده بعدی تا حدود C° ۸۸۰ در نمودار DTA به احتمال زیاد به دلیل نویز دستگاه میباشد. در دمای C° ۸۸۰ نمودار با پیک گرمازای دیگری مواجه است که شاید به دلیل تجزیه

R

شکل ۲: منحنیهای DTA-TGA مربوط به پودر LaNiO₃.

ترکیبات حاوی کربن باقیمانده در نمونه باشد. با توجـه بـه نمودار و نتایج کسب شده از مقالات سالهای اخیـر دمـای ۲۵۰ °C به عنوان دمای مناسب بـرای پخـت نمونـههـا در نظر گرفته شد.

۲-۳ نتایج آنالیز پراش اشعه ایکس

در شکل ۳ مقایسه آنالیز فازی نمونههای LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃ و LaNiO₃ نشان داده شده است. الگوهای XRD برای نمونههای پروسکایتی پیکهای نوک تیزی را نشان دادنـد که به نظر می رسد به خاطر بلوری شدن کامل مواد طی عملیات حرارتی در دمای C° ۷۵۰ باشد. محلولهای جامد نيكل و آهن ميتوانند در ساختار پروسكايتي به صورت تک فاز توسط روش سل-ژل پلیمری بدست آیند. مطابق تحقيقات انجام گرفته توسط محققين قبلي، ساختارهاي پروسکایتی LaNi_{1-x}Fe_xO₃ (۱->x>۱) برای xهای کوچکتر از ۵/۰ به فرم رمبوهدرال و برای xهای بزرگتر، به فرم ارتورومبیک ظاهر میشود. در برخی مقالات، نتایج متناقضی مبنی بر حضور فاز مکعبی در دماهای پایین مشاهده شده است که به اثرات بینظمی در ساختار یروسکایت نسبت داده می شود [۲۷]. با مقایسه پیکهای بدست آمده به نظر میرسد که افزایش آهن موجب شیفت موقعیت پیکها به سمت چپ شده است. از آنجا که شعاع يــونى ⁺Fe³⁺ (٠/۶٩ Å) Ni²⁺ يــونى

R

(۸/۶۴۵ Å) است، هنگامی که Ni²⁺ ۲e³⁺ در مکان B جایگزین میشود پارامترهای شبکه و حجم سلول واحد باید کاهش یابد و در نتیجه موقعیت پیکها به سمت راست و زوایای بیشتر شیفت پیدا کند.

شکل ۳: تصاویر XRD نمونه های LaNiO₃ (a و XRD و LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O

اما نتایج خلاف این موضوع را نشان میدهد. این پدیده با دو دلیل میتواند توجیه شود [۲،۲۸]. دلیل اول، حضور یونهای ⁺³Ni³⁺ (۰/۵۶ Å) میباشد که از اکسیداسیون یونهای ⁺²Ni²⁺ بوجود آمدهاند. دوم اینکه، وقتی یونهای بونهای ⁺²Fe³⁺ به وسیله یونهای ⁺¹Ni در مکان B جایگزین میشود، به منظور جبران بار، جاهای خالی اکسیژن و در

نتیجه یک بار ذاتی تولید میشود. چرا که ساختار استوکیومتری پروسکایت LaNiFeO به فرم ساختار غیراستوکیومتری محهم شبکه به منظور بدست این صورت ممکن است حجم شبکه به منظور بدست آمدن ساختار نرمال پروسکایت مقداری کوچکتر شود. همچنین افزایش آهن به سیستم، موجب کاهش عرض پیکها و باریک شدن آنها هم شده است. از آنجا که حضور نیکل در ساختار، به عنوان مانع بلوری شدن شناخته شده نیکل در ساختار، به عنوان مانع بلوری شدن شناخته شده است [۲۹]. همچنین با توجه به عرض پیکها در نصف شدت ماکزیمم به نظر میرسد که نقش اصلی نیکل در این ساختارها نیز، جلوگیری از رشد کریستالها باشد. با کاهش مقدار نیکل در ماده، عرض پیک کمتر شده و اندازه کریستالها افزایش مییابد. میانگین اندازه کریستالها مطابق محاسبه شده برای LaNiO و LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O مطابق

جدول ۲: اندازه کریستالها در نمونهها.

عرض پیک در نصف شدت ماکزیمم	اندازه کریستال (nm)	نوع ساختار
۰/۲۷۵	٣٠	LaNiO ₃
۰/۲۳۶	۳۵	LaNi _{0.6} Fe _{0.4} O ₃

۳-۳- بررسی نتایج حاصل از SEM

همانطور که در شکل ۴ دیده می شود، تصاویر SEM نیز همگنی مورفولوژی پودرهای پروسکایتی تک فاز LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃ و LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O را تایید می کنند. با توجه به دمای عملیات حرارتی اعمالی، محصولاتی با دانسیته پایین، سبک و نرم و متخلخل بدست آمده است که برای یک کاربرد کاتالیستی ایده آل است. تخلخل موجود در پودرهای سنتز شده ممکن است به ترتیب برای ساختارهای LaNiO و LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O مربوط به تغییر شکل فازی از مکعبی به ارتورومبیک یا به رمبوهدرال در شکل فازی از مکعبی به ارتورومبیک یا به رمبوهدرال در احتراق باشد [۲۷]. به نظر می سد که رشد ذرات در همه جهات یکسان است.

هیچ لبه تیزی در ذرات وجود ندارد و این میتواند به دلیل تمایل ذرات بسیار کوچک بـرای آگلومراسـیون و تشـکیل ذرات بزرگتر باشد. به خصوص در ساختار LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃

ذرات از حالت کروی بیشتر خارج شده و در حال چسبیدن به هم و بزرگتر شدن میباشند.

(b) شکل ۴: تصاویر SEM نمونههای LaNiO₃(a و LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃(b.

حضور نیکل در ساختار برای تشکیل ریزساختار گرانولهای (دانه دانهای) بسیار پرفایده است. بطوریکه کاهش میزان نیکل در ترکیب منجر به بزرگ شدن سایز دانهها شده است. میانگین اندازه ذرات کریستالین برای نمونه ۸۹ IaNiO حـدود ۸۰ nm و بـرای LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O3 حـدود میاشد. میباشد.

TEM ابرسی نتایج حاصل از TEM

جهت اطمینان از نانو اندازه بودن پودرهای سنتز شده به روش پچینی، نمونه مرجع LaNiO₃ در اتانول حل شد و سپس مورفولوژی و اندازه ذرات آن مورد آزمایش TEM قرار گرفت. با توجه به شکل ۵، ساختار ذرات کروی شکل

مراجع

[1] Y. Na, W. Hongchao, W. Chunlei, *Journal of Rare Earth*, **27**, 2009, 506.

[2] K. Soongprasit, D. Aht-Ong, V. Sricharoenchaikul, D. Atong, *Journal of Current Applied Physics*, **12**, 2012, 1.

[3] A. Jahangiri, H. Pahlavanzadeh, H. Aghabozorg, International Journal of Hydrogen Energy, **37**, 2012, 9977.

[4] P. Song, H. Qin, L. Zhang, K. An, Z. Lin, J. Hu, M. Jiang, Sensors and Actuators B, 104, 2005, 312.

[5] Z. Li, M. Meng, F. Dai, T. Hu, Y. Xie, J. Zhang, Fuel, 93, 2012, 606.

[6] X. Weng, J.C. Knowles, I. Abrahams, Z. Wu, J.A. Darr, *Journal of Solid State Chemistry*, **184**, 2011, 1688.

[7] Y. Li, Sh. Yao, W. Wen, L. Xue, Y. Yan, Journal of Alloys and Compounds, **491**, 2010, 560.

[8] H. Arandiyan, J. Li, L. Ma, S.M. Hashemnejad, M.Z. Mirzaei, J. Chen, *Journal of Industrial and Engineering Chemistry*, **18**, 2012, 2103.

[9] M. Khettab, S. Omeiri, D. Sellam, M.A. Ladjoui, M. Trari, *Journal of Materials Chemistry and Physics*, **132**, 2012, 625.

[10] X. Lei, D.R. Miens, N. Sama, Y. Chen, C. Mao, X. Dong, G. Wang, *Journal of Crystal Growth*, 347, 2012, 15.

[11] L. Jia, J. Li, W. Fang, *Journal of Alloys and Compounds*, **489**, 2010, L13.

[12] L. Chen, J. Hu, S. Fang, Z. Han, M. Zhao, Z. Wu, X. Liu, H. Qin, *Journal of Sensors and Actuators B*, 139, 2009, 407.

[13] R. Kumar, A. Dogra, S.P. Sanyal, D.S. Rana, D.G. Kuberkar, "*Phonons in Condensed Materials*", Allied, New Delhi, 2003.

[14] J.B. Goodenough, J.M. Longo, *Journal of High Energy Physics*, 4, 1970, 126.

[15] L. Chen, S.C. Tsang, Sensors and Actuators B, 89, 2003, 68.

[16] R. Prasad, P. Singh, *Bulletin of Chemical Reaction Engineering and Catalysis*, **6**, 2011, 63.

[17] C.W. Raubach, M.Z. Krolow, M.F. Mesko, S. Cava, M.L. Moreira, E. Longod, N.L. Carreno, *Cryst. Eng. Comm.*, 14, 2012, 393.

[18] M.R. Cesario, D.A. Macedo, R.M. Oliveira, P.M. Pimentel, R.L. Moreira, D.M. Melo, *Journal of Ceramic Processing Research*, **12**, 2011, 102.

[19] G.R. Moradi, M. Rahmanzadeh, *CatalysisCommunications*, **26**, 2012, 169.

[20] R.S. Lima, J.S. Moura, G.C. Araujo, V.D. Mateus, M.O. Souza, *Materials Chemistry and Physics*, 1, 2012, 1.

[21] D. Aman, T. Zaki, S. Mikhail, S.A. Selim, *Catalysis Today*, **164**, 2011, 209.

[22] H. Ziaei-Azad, A. Khodadadi, P. Esmaeilnejad-Ahranjani, Y. Mortazavi, *Applied Catalysis B: Environmental*, **102**, 2011, 62.

[23] C.R. Silva, L.D. Conceicao, N.F. Ribeiro, M.M. Souza, *Catalysis Communications*, **12**, 2011, 665.

[24] L. Huang, F. Zhang, N. Wang, R. Chen, A.T. Hsu, International Journal of Hydrogen Energy, **37**, 2012, 1272.

[25] R. Pereniguez, V.M. Gonzalez-delaCruz, A. Caballero, J.P. Holgado, *Applied Catalysis B: Environmental*, **123**, 2012, 324.

[۲۶] غلامرضا مرادی، شهرام شریفنیا، تهمینه کیانی دهکردی، "بررسی اثر دمای کلسیناسیون بر عملکرد کاتالیست LaNiO در اکسیداسیون جزئے

متان"، دوازدهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران، تبریز، ایران، آبان ۱۳۸۷

و توزیع اندازه ذرات تقریبا یکنواخت است که کمی هم تمایل به تشکیل آگلومره دارند. همچنین اندازه دانههای

محاسبه شده در حدود ۸۰ nm میباشد.

شکل ۵: مشاهده مورفولوژی پودر LaNiO₃ توسط TEM.

۳–۵– بررسی نتایج آزمایش تعیین نوع رسانایی برای تشخیص نوع رسانایی پودرهای بدست آمده، قرصهایی توسط دستگاه پرس تهیه شدند و سپس با استفاده از سیستم چهار نقطهای مورد آزمایش قرار گرفتند. پس از بررسی، رسانایی همه آنها از نوع p یعنی از طریق حفرات تشخیص داده شد. این بدان معنا میباشد که علاوه بر تطابق نمونههای مرجع با ساختار اصلی امیش حفرات در اثر جایگزینی آهن به جای نیکل، باز هم غلظت حفرات در اکر جایگزینی آهن به جای نیکل، باز هم علظت حفرات در اکر جایگزینی آهن به جای نیکل، باز هم مورت میگیرد و الکترونها نقش چندانی در رسانایی لایهها ندارند.

۴- نتیجهگیری

با استفاده از روش سل-ژل پلیمری می توان پروسکایتهای LaNiO₃ حاوی افزودنی آهن را به نحو مطلوبی تهیه کرد، بطوریکه نانوپودر پروسکایتی با فرمول LaNi_{0.6}Fe_{0.4}O₃ و LaNiO₃ در اندازه نانوذرات ایجاد گردد. هر چه میزان آهن افزایش مییابد اندازه ذرات نیز بیشتر میشود و نیکل با تغییر ظرفیت به عنوان مانع رشد دانه عمل میکند. همچنین نوع ساختار درهر دو نمونه رمبوهدرال تشخیص داده شده است. نیمه رسانایی در

Science and Engineering B, 138, 2007, 193.
[29] M. Biswas, Journal of Alloys and Compounds, 480, 2009, 942.

[27] E. Bontempi, C. Garzella, S. Valetti, L.E. Depero, *Journal of the European Ceramic Society*, 23, 2003, 2135.
[28] P. Song, H. Qin, S. Huang, R. Zhang, M. Jiang, *Materials*